

Husmandsorganisationerne, som det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen nævnte, og det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen tog ogsaa Landboforeningerne med. Jeg vil nu sige, at for saa vidt det ærede Medlem herved tænker paa, at Ministeriet ved Kommissionernes Nedsættelse bør tage Hensyn til Ønsker fra Befolkningen i den paagældende Landsdel, saa er det rimeligt, at Ministeriet i allerhøjeste Grad vil tage saadant Hensyn; men hvis man har tænkt sig, at Kommissionerne skulde fremgaa af et Valg eller en Indstilling, som oven i Købet en Flerhed af Organisationer skulde deltage i, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at disse Kommissioner har en ganske bestemt Opgave, og da navnlig den Opgave at skulle virke vejledende rent fagligt overfor Befolkningen. Og hvis disse Kommissioner skal kunne røgte deres Opgave paa en saadan Maade, at de virkelig kommer til at svare til Hensigten, maa de blandt deres 3 Medlemmer for det første have et Medlem, der i enhver Henseende er Herre over Spørgsmaalene, hvad angaar deres juridiske Side; dernæst vil det være rimeligt, at et andet Medlem repræsenterer den Sagkundskab, som vort Landinspektørfag rummer; den tredje Plads bør sikkert besættes — saaledes har jeg i hvert Fald tænkt mig det — med en Mand, der er kendt med det praktiske Landbrug. Men jeg tror ikke, at det her er Stedet til at lade Husmandsorganisationer eller Landbrugsorganisationer gøre Indstilling, lige saa lidt som der her er Grund til at tage politiske Hensyn. Jeg mener tværtimod, at her kun skal tages Hensyn til at finde de Mænd, der er de mest velegnede; og at man her gerne vil forhøre sig hos Egnens Befolkning, er en Selvfølge. Men jeg vil dog i saa Henseende mene, at de paagældende Amtsråd vil være mest egnede til at repræsentere alle de Interesser og repræsentere det Personkendskab, som der her kan være Tale om at drage Nytte af.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel saavel som ogsaa det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen fandt, at det var alt for kort Tid, der var givet Rigsdagen til Behandling af dette Lovforslag. Ja, det indrømmer jeg, og jeg paaskønner derfor i saa meget desto højere Grad, at Folketinget for sit Vedkommende vil færdigbehandle Lovforslaget. Men naar det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen bemærkede, at der kun var en Dag eller to givet til Overvejelse af Forslaget, saa er det nu ikke ganske rigtigt. Det er 10 Dage siden, Forslaget blev forelagt for Tinget her. For saa vidt de fremkomne Bemærkninger indeholder en Bebrejdelse mod Land-

brugsministeriet; maa jeg maaske have Lov til i Selvforsvar at sige, at Forslaget blev indsendt til Finansministeriet i Februar Maaned, da det jo er en Sag, der i høj Grad angaar Finansministeriet, idet det angaar den sønderjydske Laanekasse og en Anvendelse af de Tilbagebetalinger, der efterhaanden indgaar til denne Laanekasse. Fra Finansministeriet blev Forslaget oversendt til Landbrugsministeriet, og Forslaget blev paa visse Punkter omarbejdet i Landbrugsministeriet, navnlig for saa vidt angaar Matrikulens Deltagelse i de Omlægninger, her finder Sted. Forslaget var af en saadan Natur, at det maatte sendes til Matrikullen til sagkyndig Overvejelse der, og jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg har gjort, hvad jeg kunde for at fremskynde det Tidspunkt, da det kunde fremsættes her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel henstillede til Overvejelse, om det var nødvendigt at nedsætte en Kommission i hvert Amt. Jeg skal dertil sige, at det er ingenlunde givet, at det er nødvendigt, tværtimod ligger Forholdet saaledes, at i de to østlige Amter er Trangen ganske sikkert ikke overvældende. Der kan maaske lokalt være Brug for en saadan Kommissions Virksomhed der, men det er dog navnlig i den vestlige Del af de sønderjydske Landsdele, at Trangen til en mere hensigtsmæssig Jordfordeling er stærkt fremtrædende. Jeg tror nu ikke, det vil være rigtigt at nedsætte een Kommission for hele Omraadet, thi den skal jo virke ansporende, agiterende for Befolkningen, samtidig med at den ogsaa skal virke vejledende, saa den skal sikkert være de paagældende Forhold paa meget nært Hold. Men Forslaget er affattet saaledes, at man der maa prøve sig frem og kan være stillet saaledes, at man kan tage Hensyn til de Ønsker, der maatte fremkomme fra Befolkningens Side. Naar der er nævnt en Kommission for hvert Amt, vil ærede Medlemmer bemærke, at dette er nævnt som Maksimum, men det er ingenlunde paabudt i Loven, at der skal være saa mange Kommissioner.

Det ærede Medlems Bemærkning om Revisionsbestemmelsen kan jeg principielt ganske tiltræde. Jeg mener ogsaa, at disse Revisionsbestemmelser, som findes i mange Lovforslag, er uheldige, thi det staar jo enhver Minister saavel som ogsaa hvert enkelt Medlem af Rigsdagen frit for, hvis de mener, der er noget i en Lov, der er uheldigt, at stille Forslag om Ændring. Men det er efterhaanden blevet almindeligt, ganske særlig hvor man indlader sig paa